

Zespół Gospodarstw Pomocniczych
Politechniki Krakowskiej
Pracownia Katedry Planowania Przestrzennego

O P I S

Projektu technicznego i roboczego robót
ziemnych, drogowych i ogrodniczych w og-
rodzie zabytkowym w J a b ł o n n i e .

I. e t a p .

Taras zachodni przy pałacu.

Kierownik pracowni i
główny projektant

/-/prof. dr Gerard Ciołek

POLITECHNIKA KRAKOWSKA
Wydział Architektury
Katedra Planowania Przestrzennego

1. Położenie i obszar.

Teren objęty tą częścią dokumentacji technicznej i roboczej stanowi zachodni taras przy pałacu, przy istniejącej nawierzchni z płyt kamiennych i przy fontannie, wraz ze skarpą, fragmentem kanału na osi pałacu, rampami alei promienistych, oraz z klinem tarasu przed oficyną mieszkalną północną. Łączna powierzchnia tego obszaru wynosi ponad 1,5 ha.

2. Dyspozycja terenu i założenia kompozycyjne.

Na omawianym obszarze wyodrębniają się następujące partie:

- a. taras przypałacowy, składający się z 2 parterów trawnikowych okolonych drogą w płytach o szurwym układzie, z placikiem dokoła fontanny.
- b. skarpa ziemna, trawnikowa, spływająca na dolny taras nad basenem, tworząca wraz z wałami, biegnącymi ku Wiśle i ich skarpami ujęcie dolnego tarasu.
- c. trójkąt tarasu górnego przed północną oficyną mieszkalną, projektowany jako zespół kwater kwiatnikowych i gazonowych.
- d. fragment dolnego parku z rampami alei promienistych, jako zapoczątkowanie przebudowy parku dolnego.

Ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo pałacu omawiany obszar posiada cechy ogrodu dekoracyjnego, o stosunkowo dużym nasileniu nasadzeń kwiatowych i formalnych elementach ukształtowania terenu, dróg, schodów, ramp i skarp tarasowych.

3. Układ komunikacyjny.

Ogólny schemat sieci dróg nawiązuje do stanu istniejącego, wyznaczonego przez wykonaną już nawierzchnię przypałacowej części tarasu, dojazdy do pałacu i oficyny mieszkalnej oraz przez istniejące lecz wymagające uregulowania drogi na klas wałach równoległych do głównej osi pałacowej. Jako odcinki dróg nowych występują drogi na dolnym

- 2 -

tarasie, stanowiąca rozpoczęcie rozwiązania tej ważnej partii ogrodu, dwie drogi w alejach promieniastych, schodzących rampami do dolnego parku oraz sieć dróg na trójkątnym tarasie przy oficynie mieszkalnej.

Jako zasadniczą nawierzchnię dróg przyjęto w projekcie tłuczeń ceglany o granulacji 0,1 - 1,0 cm, grubości 5 - 6 cm, na podbudowie z tłucznia ceglonego lub kamiennego ϕ 1,0 - 3,0 cm, w krawężnikach gazonowych betonowych 20/6 cm. Nachylenie w profilu poprzecznym 2%. Krawężniki wtopiono w powierzchnię dróg, dla umożliwienia spływu wody na trawnik.

Odnienienie ukształtowane są drogi i placyk na tarasie przy pałacu, gdzie przy zastosowaniu nawierzchni z tłucznia ceglonego, obracanie dróg wykonane ma być z łańco ułożonych płyt betonowych, gładkich, 50/50/6, wzgl. analogicznych kamiennych, w odstępach co 10 cm, wypełnionych paskami darniny. Skrajne i poprzeczne pasma płyt powinny tworzyć kratowy ornament nawierzchni dróg i placu przy fontannie.

4. Ukształtowanie terenu.

Na część ogrodu wymaga stosunkowo dużych robót ziemnych, z uwagi na konieczność uregulowania tarasów, wałów i skarp. Dla zbilansowania mas ziemnych, wykazujących niedobór w nasypach przeszło 2400 m³, proponuje się wykarzycielstwo ziemi z basenu na osi pałacu, tworząc wykop o uregulowanych skarpach wg. projektu, na głębokość ok. 1,50 m. Prace te pozwolą jednocześnie na dokonanie obserwacji stosunków wodnych w projektowanym basenie i podjęcie w przyszłości odpowiednich decyzji realizacyjnych. Przy regulacji skarp należy zwrócić uwagę na istniejące drzewa, pozostawiając przy nasypach i wykopach rezerwy, zapobiegające obnażeniu systemu korzeniowego lub zasypaniu partii pnia nad szyjką korzeniową. Górne krawędzie skarp tarasów i ramp powinny mieć zarys ostry, natomiast przejście wkośnych płaszczyzn w poziom terenu naturalnego powinno mieć przebieg płynny.

5. Melioracje gleby.

Ze względu na długoletnie zaniedbania ogrodu i zniszczenie oraz zanieczyszczenie warstwy urodzajnej gleby, należy przeprowadzić generalne prace melioracyjne, oparte na ekspertyzie warunków glebowych, dokonanych przez zespół realizacyjny. W partiach nasypowych i wykopcowych należy uwzględnić odpowiednie pokrycie warstwą humusu pod trawniki, względnie zastosować ich odarniowanie.

6. Trawniki, kwietniki, zakrzewienia i zadrzewienia.

Przy doborze mieszanki nasion pod trawniki uwzględnić należy lokalne warunki glebowe, wodne oraz insolacyjne.

Szczegółowy zestaw kwiatów sezonowych oraz bylin uzgodnić należy z nadzorem autorskim, przyjmując ogólne wskazania co do bylin: piętrzenie wysokości w głąb, ciągłość kwitnienia poszczególnych grup, kontrastowość barwna. Pola bylin, o smętowym zarwyście, rozdzielać pasmami trawnikowymi ok. 20 cm szerokości.

Zestaw krzewów w kłombach uzależnić należy od wielkości drzewa w stanie dojrzałym, a więc od 1 do 3 m, a przycinanie ich wiązać się powinno z wykazywaniem przez sadzonki tendencji do osłabiania od spodu. Sadzonki powinny być 3 - 5 letnie, sadzone w odpowiednio użyźnionych miejscach. Łasna żywopłotowe z grabu sadzić należy w rowku w odstępach co 35 cm.

Drzewa w wieku 6-10 lat należy opatrzyć palikami grubości 5-8 cm.